

Bemærke, at jeg har gjort mig Umage for at skaffe mig den størst mulige Klarhed i denne Sag, og jeg har da ved at gennemgaae Finantsudvalgets tidligere Forhandlinger, fundet en Skrivelse fra Kultusministeriet, dateret den 2den Januar 1855, hvori der udtales aldeles tydeligt, at fra Ministeriets Side betragtes disse Gagetillæg i alle Henseender som faste, kun med den ene Undtagelse, at de ikke give Berettigelse til Pension, og Thinget er ogsaa kun gaaet ind paa Regeringens Forslag om at tilstaae disse Gagetillæg under den bestemte Forudsætning, at de ikke skulle give Pensionsberettigelse, og saavidt jeg har kunnet opdage, er der ikke foregaaet nogen Forandring i dette Forhold. Jeg troer derfor, at Thinget, ved at nægte disse 15,000 Rd. Afgang til Pension, vil handle i fuldtkommen Overensstemmelse med, hvad det tidligere i saa Henseende har vedtaget.

Den anden Maade, hvorpaa den høitæredede Minister har foreslaaet Pensionsberettigelsen udvidet, er den, at de faste Gagebeløb, der nu give Afgang til Pension, skulle forhøjes, for Theaterpersonalets Vedkommende til 35,000 Rd. og for Capelpersonalets til 31,300 Rd., medens det nu, for Theaterpersonalets Vedkommende kun er 32,870 Rd., og for Capelpersonalets Vedkommende kun 31,166 Rd. 64 ø. Hele Udvalget har imidlertid været enigt i at fravaade Thinget at gaae ind paa denne Forhøielse, idet man har troet, at der ikke var Grund til at gaae ud over det, som nu engang er det Factiske, og efterat nu engang de faste Gager, der give Afgang til Pension, ere bragte med til dette Beløb, har man ikke fundet, at der var nogen Anledning til at forhøje det derudover. — Endelig har den ærede Minister paa en tredie Maade søgt at opnaae en Udvidelse af Pensionsberettigelsen ved at foreslaae, at den i de sidste Aars Finantslove indførte Bestemmelse, at de faste Gager for Theatrets og Capellets Personale nedsettes med $\frac{1}{3}$ af hver vacant Gages Beløb, for Fremtiden bortfalder. Med Hensyn til dette Forslag har Udvalget deelt sig i et Fleertal og et Mindretal. Dette har saaledes meent, at man burde blive staaende ved det, man engang er kommen overeens om, og fastholder derfor

fremdeles at indføre denne Bestemmelse paa Finantsloven; Fleertallet, hvortil jeg hører, har derimod frøgtet for, at man, ved at vedblive med at indføre denne Bestemmelse paa Finantsloven, let kunde komme til at gaae for vidt, idet Følgen deraf vilde blive, at omfider al Afgang til Pension for Theaterpersonalet vilde ophøre. Naar man nemlig hvert Aar afdrager $\frac{1}{3}$ af Beløbet af hver vacant bleven Gage, vil der komme et Tidspunkt, hvor der ikke vil være nogen Gage, der giver Afgang til Pension, men da det nu eengang efter Forholdenes Natur maa anses nødvendigt, at der gives Theaterpersonalet en saadan, har Fleertallet sluttet sig til Ministeriets Forslag om, at den Bestemmelse, som i saa Henseende tidligere har været indført paa Finantsloven, nu bortfalder og afløses af en ny, hvorefter denne Inddragelse ikke fremtidigt finder Sted. Det er saaledes de forskjellige Forslag, som ere stillede fra Ministeriets Side, og den Maade, hvorpaa Udvalget har stillet sig ligeoverfor dem. Med Hensyn til de andre Poster, vedkommende Theatret, har Udvalget Intet at bemærke.

Jeg skal nu tillade mig med nogle Ord at omtale de Forslag, som Udvalget har stillet til andre Poster i det Afsnit, der nu foreligger til Behandling. Man vil saaledes see, at Ministeriet har stillet et Endringsforslag under Nr. 14 om at erholde et Beløb af 5000 Rd. bevilget til Reiseunderstøttelser til den i 1862 i London forestaaende Kunst- og Industriudstilling. Denne Udstilling kommer igjen paa mange Maader. Om den nu end ikke kan siges at være aldeles fremmed for Kunsten, staaer den dog ikke i nogen nøiere Forbindelse med den, og Udvalget har derfor ikke troet, at der var Anledning for Ministeriet til at forlange et saadant Beløb; thi selv om det muligen kunde være ønskeligt, at enkelte Kunstnere kom til at besøge denne Udstilling, har man dog meent, at det opførte Beløb til temporaire Understøttelser til Kunstnere og Videnskabsmænd, som Udvalget Intet har indvendt mod at bevilge, maatte være tilstrækkeligt til deraf at afholde saadanne enkelte Reiseunderstøttelser, saa meget mere som man jo, da der under Indenrigsministeriet var Tale om at tilstaae et Beløb til Reiseunderstøttelser i samme Anledning, gif